

Нью Йорк. — (О. Л-ий). — Відзначуючи щорічницю 1-ї світової війни, українські військові в Україні та за кордоном відзначають 30-річчя створення 1-ї Української Дивізії Української Національної Армії. Крайова Управа кол. воєнків 1-ї УД УНА в ЗСА влаштує в суботу 5-го травня ч. р. на Союзіж Ювілейний Бенкет і Баль, в якому головними промовцями будуть дві найбільш пов'язані з Дивізією особи, що відіграли в її історії рішальну історичну роль, а це творець Дивізії Кувінович та кол. головнокомандувач Української Національної Армії ген. штабу ген.-полк. Павло Шавдрук, який перервав запряження Дивізії на вірність Українському Народові та увів Дивізію в склад Української Національної Армії як II-у Українську Дивізію.

В Бенкеті візьмуть участь запрошені представники центральних і крайових організацій, українська преса, колишні воєнки Української

В. Дірок

СМЕРТЮ, СМЕРТЬ ПЕРЕМІГ...

Згідно із Волею волею було призначено, що Ісус Христос, Спаситель людства, воскрес із мертвих навесні, а найкращу пору року, коли природа прокидається від зимового сну та воскресла до нового весняного життя, до радості і щастя! Чи придивлялись ви колись, як весною під темним промінням сонця весело збігають з гір потоки, голосним шумом співаючи веселу пісню, пісню перемоги над жорстокою зимою, яка на довгий час скоювала їх своїми ледяними путями? Чи любувались ви колись предвісником весни, нашим ідентичником, що скромно виставляв з-під снігу свій дивовижно-білий цвіт, наглядний доказ юної весни над старим зимом? Чи не забували ви, виходячи ранньою весною в поле, щоб подивитися на найбільше чудо світу — народження весни, від радості сміху якої все живе, несприятелі, вітало гени чужою на горах і моря?

Чи забули ви вже весняне повітря України, яке повинні були відчути ви, діти, розквітнувши, незачепаючи повітря, що дотікало і дотікало вас і впливало у ваші душі беззастережною радістю і щастям? Чи не спостерігали ми з вами весну на тваринний світ і чи колись не любувались весняним променем радості серед зарп'я? Весна у природі — чудовий дар для людини, якому Господь Бог післав свого Єдинородного Сина, який на себе бравши на себе всі гріхи людського світу і вернувшись до нього — саме на весну, коли все у природі оновлюється до нового життя! Велика жертва, яку Бог приніс для людства, досягши своєї цілі, але, чи не виступивши свій промінь до нового і щастя життя? Чи стали ми людьми, людьми? Чи у наших серцях Христос жертва поклала основу гуманності і любові до ближнього, а зокрема, любові до свого брата, як учив Христос? Чи ж немає ще й сьогодні того, що було вже до Христового? Любов, зазвичай, інтриганства? Чи не стала сьогодні людська людина люти ворогом, що несе людині ні для кого, ні потуги за грошем, славою, похвалою і впливом? Людина вже давно перестала реагувати на негідні злочини і людське людство вже не б'ється за правду і високу ідею, які стали тільки задоволенням, пустими словами, що неспроможено замаскують людину, неспроможено притупляють її свідомість, нажива і то за всяку ціну! Це, на жаль, не відно-

ситься тільки до чужих і сильних лідерів світу цього, — це у великій мірі стосується і до нас всіх! Поволі ми втрачаємо благородність впливу весни на нашу душу і наш почуття, забуваємо про Святе Воскресіння Богочоловіка, який очисти нас своєю смертю від гріхів і вказав нам правдиву дорогу до спасіння. Чи з цим весняним „Христос Воскрес“ відкрисмо наше серце до нового чистого — так особистого, як і загально-супільного, громадського та церковного — життя? Не дай Боже, щоб чужим весняним променем життя-дайного сонця, Христос Воскресіння чи, може, Суд Божий, не застали нас усіх сплячими? Христос Воскрес, Він смертю смерть переміг, Він терпів ради нашого спасіння. Він знімає ціле людство до нового, кращого, правдиво християнського життя. Започаткуймо і ми нову весну нашого людського існування — без злоби, інтриг і алчущих.

Тільки твердою вірою у воскреслого Христа наш поборник український народ зберіг свою національну суть, свою самобутність, хоч на раз у своїй історії проходив тернистим шляхом Голоду, включаючи і сьогоднішні дні. Але як сонце весни, все ніби сповнилося сльозами, і небо, і земля, і безодня. Нехай же святкує все створіння Христос Воскресіння, яке нас утверджує!

Перенесімося ми думками туди, на рідну Україну, і поєднаймося духовно з нашими рідними. Перенесімося в далекі сибірські тайги, в невідомі табори, де стогнуть і покочуються наші брати і сестри, для яких ще не прийшов великий день Воскресіння, який не світить ще ласкаво неясне сонечко. Усім їм те радіє Христос Воскрес! Нехай спільно забере їх воно в душі все його народу, подаючи надію на близький рятунку. Обіймімо один одного! „Назовімо братами і тих, що ненавидять нас“, та молимо Воскреслого Христа, щоб дарував нам і цілому нашому народові світле Воскресіння, щоб ми могли „єдиним серцем і устами“ прославляти Його у вічній Україні, де „не буде враги і супостата, а буде син і буде мати і вірні люди на землі“. Обновімося і всі ми так, як оновлюється весняна природа. Нехай „воскресне Бог і розбуди нас вороги Його, нехай лицем упадуть перед Ним, бо Він смертю смерть переміг!“

Христос Воскрес — Воскресне Україна!

Калгарі у 100-річчя НТШ

15-го квітня ц.р. заходимо Осередку НТШ на Західно Канаду відбулася третя ювілейна сесія у місті Калгарі (попередні дві влаштували в Едмонтоні та Ванкувері). Були прочитані чотири доповіді. Д-р М. Гладішевський опрацював тему про різні національні назви перших українських поселенців, що засвідчені в англійському часописі „Calgary Herald“. Д-р О. Малицький подав інформацію про став українців в Осередку етнічних студій при Калгарському університеті. Д-р Яр Славутич доповнив про два різноманітні тринадцятилітні історії Сквороди (т. зв. „Калінінці“) за новонайденими авторграфами. Доповідь неспростованого мгра М. Хомішия про проект конституції Галицько-Волинської Землі прочитав Любомир Гладішевський.

Третя сесія пройшла з успіхом, передусім завдяки добрій підготовці, що її провели брати Гладішевські. У дискусії прийшов рад запитань і відповідей.

Під час дискусії пенсіонер Корній Продав, довідавшись

про заходи Осередку НТШ виступив „Західноканадський збірник НТШ“, пожурувався 50 доларів на це видання, що віддзеркалюватиме український вклад у розбудову Західно Канади. Д-р Яр Славутич, професор з Едмонтона, порушив питання про спорудження пам'ятного знаку при дорозі, що веде до поселення Мазепа в південній Альберті. Він запропонував на бронзовій плиті зробити такий напис:

„The settlement Mazepa has been named in 1912 by an Englishman after the hero of Lord Byron's poem 'Mazepa', the name of Ukrainian Hetman from 1687 to 1709.“ Спорудження такого пам'ятного знаку, хоча потрібне, бо навіть місцеві люди вважають, що поселення названо іменем... Індійського ватажка. На сесії було створено відповідний комітет, до якого ввійшли п. Ворон, д-р М. Гладішевський та один представник Відділу КУК. Цей комітет буде в постійному зв'язку з управою Осередку НТШ.

М.

Нові музичні твори

У видавничстві „Театральної бібліотеки“ в Торонто вийшли друком „Нові мелодії“, а саме музичні твори до п'єс В. С. Лещинського, поміщені в збірнику „Юний Скворок“. Музику до п'єс „Князь іна на горішній“, написав Михайло Фомченко, а до „Романтичної Ватри“ — Зенов Лавришин, а оформлення для головної сторінки, а частково

і для інших інструментів, як скрипка, флейта і тромбон. Пісні мелодійні, легкі для виконання, і для співаків, і для піаніста, а при тім не банальні, а подієві, як у Лавришина, де забавляють гумором. Наші молоді театральні гуртки мають добрий матеріал для нових театральних постановок.

О. З.

ЗВЕРНЕННЯ УККА

У Сорокові роковини Великого Голоду в Україні

В 1973 році припадає 40-річчя великого та лючно створеного голоду в Україні (1932-1933 рр.), жертвою якого впади мільйони українців — чоловіки, жінки і діти. Цей голод — це одна з найтрагічніших дат в довгій, понад тисячолітній, історії українського народу. Історія людства знає різні голодові катастрофи в різних країнах та в різних часах, які були спричинені війнами, браком харчів та пошестями, але ніде ніякий народ і ніколи не пережив голодової катастрофи таких величезних розмірів, спричиненої спеціальною політикою, як український народ в роках 1932-1933.

Цей голод був викликаний не природними, а політичними причинами. В році 1932-33 мільйонів українців в Україні було середній і вносив 146 і пів мільйона центнерів і загрози голоду не було. Згідно з повідомленням Ради Народних Комісарів СРСР і Центрального Комітету ВКП(б), проголошеного в Москві 6 травня 1932 року, за підписами голови РНК В. Молотова та секретаря ЦК ВКП(б) Сталіна, „СРСР за два роки досяг такого розгортання зернового господарства, поширення посівної площі та зросту гуртової продукції зерна, що замість 160 мільйонів пудів зерна, заготовлених від врожаю 1928 року на основі одноосібного господарства, — 1930 року державні заготівлі досягли 1,350 мільйонів пудів зерна, а в 1931 році, не зважаючи на посуху, 1,400 мільйонів. Це була перемога колгоспної і радгоспної системи господарства над системою одноосібного господарства та розгрома куркульських елементів на селі. Завдяки здійсненню політики ленінської партії, країна вийшла з кризи зернового господарства і переборює труднощі, викликані посухою минулого року у східних районах СРСР, значно успішніше, ніж це було попередніх посушливих років, коли дрібне селянське господарство ще переважало в нашій країні“.

Отже, збіжжя було, а голод в тих роках виник, як запланована совєтською владою репресія проти селянства, що ставило опір колективізації.

Тут варто зазначити винятки з постанов Ради Народних Комісарів УССР, які появилися в дні 20 листопада 1932 року за підписом Голови Ради Народних Комісарів В. Чубаря: „... 7. Зобов'язати РВК негайно організувати вилучення в окремих колгоспників і одноосібників хліба, розкраденого в колгоспах та радгоспах під час збирання, молотби, перевозу хліба до комор, на зсипні пункти тощо“. А в журналі „Колгоспниця України“ ч. 14 за липень 1933 року є подане таке урядове зарядження: „... Охорону врожаю ставимо на бойовий лад. На найвищому бутті будемо оці дерев'яні вежі на 6 сажнів заввишки, щоб усі поля видно було. Кожна ватажка завжди налігати. Організувати охорону дружини з червонох партізанів, демо-білозаних червоноармійців та комсомольців. День і ніч поля, скриті і табір будуть під охороною, бо куркульські розтягачі хліб у кишенях, краде снопи. Діти ходять ніби збирати колоски, а самі зрізують колоски і приносять додому“... „Здамо весь хліб до 15 серпня. Хлібом розгромаємо куркулю. Хлібом збагатимо державу і себе“... „У цій боротьбі ми доведемо куркулю, петлюрівців, махнівців, величких шкідників соціалістичного будівництва, змінимо колгоспи, розстроїмо всіляких крадів колгоспного хліба, ледарів, змінимо колгоспи і наблизимо культурне замове життя“... „Наблизимо“ так, що по 40 літах в капіталістичній Америці треба було закупити 20 мільйонів тон хліба, щоб тільки не допустити до нового голоду в 1973 році.

У зв'язку з посиленням репресій хліба в 1932 році населення сіл голодувало уже на весну 1932 року, але до нечуваної катастрофи дійшло в 1933 році. В плані „хліба заготівлі“ заобами совєтського терору в українських селах — колгоспників і одноосібників — забрали весь хліб. В документах, що їх виставили селяни, живучі в Америці, а які пережили ті жахливі літа в Україні, подано: „активісти ходили від хати до хати, розсовували стіни, печі, копали в городі і в хаті, в коморах знімали долівки, шукаючи захований хліб. Забирали все, що було в хаті — жменю насіння гарбузів чи огірків. Забирали з дерев'яних квашених огірків і капуста“. Сільське населення залишилося без жадних засобів прожитку. Вимирали цілі села, будинок випадково лишилися, загинули мільйони людей. Совєтська влада промочала існування голоду і не подавала населенню ніякої допомоги.

Голод захопив майже всю Україну, але до небувалих розмірів дійшов у південних і східних областях. Тільки незначний відсоток упривілейнованих сільських комуністів і службовців, для яких було зорганізоване харчове постачання — не зазнав жахливої голоду. У містах була запроваджена карткова система.

На підставі українських джерел і наукових праць цей голод в Україні знищив до семи мільйонів населення. Це є без сумніву жахливі наслідки московського народобичства в Україні.

Відомості про голод дійшли на Захід. І тут перейшла хвиля протесту в Лізі Націй, в парламентах європейських держав і в пресі. Допомогою діяльність очолю Кардинал Т. Ініцер у Відні. Але совєтський уряд відкинув пропозиції допомоги із закордону твердячи, що інформація про голод навмисне поширюють вороги Совєтського Союзу.

Тоді ж з протестом проти жахливого голоду виступили українські католицькі владники Галицької Метрополії: Митрополит Андрей граф Шептицький і єпископи: Г. Хомишин, С. Коциловський, Н. Будка, Г. Лакота, І. Бучко та І. Лятинський. Вони видали в дні 24 липня Р. В. 1933 спільне Пастырське Послання, в якому писали — цитуємо: „Україна в предсмертний судорогах! Населення вмирає голодовою смертю. Опера на несправедливості, обмані, безбожності та депривації людської системи державного капіталізму довела багатий недавній край до повної руїни. Положення з кожним днем стає страшніше. Вороги Бога і людства відкинули релігію, основу суспільного ладу, відбрали свободу — найбільше добро людини, зі свободних горожан — селян зробили невольників. І не мають досить розуму, щоб їх кормити за тяжку невольничу працю в поті чола. На вид таких злочинів ніде людська природа, кров станається в жилках... Знову протестуємо перед цілим світом проти переслідування малих, убогих, слабких і невинних та гонителів оскаржуємо перед Судом Всевишнього“... „Усіх християн цілого світу, усіх віруючих в Бога, а особливо робітників і селян, передусім усіх наших земляків, просимо прилучитися до цього голосу протесту та болу і розповсюдити його у якнайбільшій країні світу“.

Цей голос Владик дійшов і до земляків в Америці. Протестаційну акцію в 1933 році понови Україні в З'єднаних Штатах Америки під проводом „Об'єднання Українських Організацій“ тодішньої політичної Централі Українців в Америці. По всіх більших містах Америки відбувалися масові протестаційні віча з участю тисяч українців. В Нью Йорку така протестаційна акція відбулася в суботу, 18 листопада 1933 року. Маніфестаційний похід оформився на Вашингтон Сквері і пішов по Лексінгтон Евеню до Оперного Театру, що містився при 67-й вулиці. Про це повідомляв часопис „Нью Йорк Таймс“ в неділю, 19 листопада 1933 року, зазначаючи, що в похід взяло участь 8,000 осіб, які протестували проти голоду в Україні. Широкі відомості про ту жахливу демонстрацію пода-

ШУКАЙМО ЄДНОСТІ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

для нас: ні віри, ні розуму, ні історії, ні держави, щоб ми розійшлися між собою, православно і католики (довгі, бурхливі оплески). Ця нинішня стріча є затисненням цих наших умовин. Справді багато людей, з різних країв, піддають усім різниці. Мої дорогі! Я 40 років студіював справу Церкви Української з богословського, з теологічного боку і мушу вам сказати, я не найшов причин до різниці, але все там хтось знайде щось, якісь різниці. Та очевидно і в кожній домі є якесь непорозуміння. Але ми мусимо пам'ятати, обов'язок наш пам'ятати, для добра нашої Церкви, нашого народу ми мусимо зійтись разом і бути одні (невеличкі бурхливі оплески). Ваше Високонпреосвященство! Хай нинішня хвилина буде також одним кроком змирення на широкій Церкві до з'єднання й ушляхення нашого народу (довгі, бурхливі оплески переходять в овацію: Блаженніший і Високонпреосвященний Архiepіскоп Андрій падають у братні обійми; сльози радості і захоплення на обличчях багатьох учасників бенкету).

І мушу подякувати за гарне мистецьке виконання нашим співакам; вони зійшлися, щоб розвеселити нашу серця. Будні є будні. Але все ж такі колись прийде хвилина еляну, піднесена, погоди духа і наші на майбутнє. Дякуючи за мистецькі виступи, я не можу пом'янути і не згадаю прибілимо між нами маестра Михайла Голіньського, заслуженого нашого мистця (він встав з-за столу, голосні оплески). Мистецька творчість просвічує нам крізь нашу історію. Дорога громадо! Дякуючи за всі ці заходи, за ці труднощі, за вшляхування зустрічі, такими скромними, але героїчними діями, мушу згадати Вашого Владика. Ніла (довгі оплески). Багато промовів згадувало, що ця хвилина з'єднання нас разом, а моя скромна особа, мала б бути об'єктом, причиною. Та все ж така, вибачте, що я дещо спротивлюся, щоб одна особа могла бути товчком та могла бути причиною такого святочного зібрання. Може бути, що я з'явився між вами і це дало притоку. Але мої дорогі! Як знаєте — український народ уже існує понад 5,000 років. Наші історичні починання приходять до того, що трипільська культура, яка йшла через Волинь, Збруч, Галичину та й далі, наша історія починається 3,000 років перед Христом. Тому це повинно бути для нас заохотою. Ми не є якимись „зайдами“, але ми є старі, історична нація. Познав же, який є майже з історичною певністю, св. апостола Андрія продовжує дає історію на наших землях Рус-Україна. Офіційно введення християнства стало для нас тією історичною, творчою хвилинкою, що ми опісля, як християни, продовжували нашу історію, не зважаючи на могольські напади. Достойна громадо! Не моя нічотна особа, але свідомість українського народу, ця свідомість, історична свідомість, не зважаючи на всі успіхи і невдачі, програми і виграти, вона віджила, тут в Альберті, тут в Едмонтоні, де живе така численна громада. Що ж лежить в основі того, що ми віджилимо нині, це та свідомість. Вона віджила сильний розум щоб дати всілякої національної свідомості, вірності своїй страдальній Церкві (бурхливі оплески). Це зовнішні чинники, які нас єднали.

Коли нині спитаємо, що нас з'єднає, може злучити? Отже ніяка державницька партія, але Церква може з'єднати український народ, розсіяний по всій земській кулі. Слава Богу! Це не є наша хвиля, це не є наша слава. Ми не будемо хереходити, коли ми спитаємо, що є, що нас мусить злучити. Шукаймо цієї єдності, не тільки національної, але і церковної. Хай народ знає, чи він живе в Альберті, в Канаді, ЗСА, Бразилії, Аргентині, Австралії чи Новій Зеландії — є він тільки один. Це та сама кість і кров, він мусить почуватись одним. Український народ, без огляду як його називають, він є одним українським народом. Що ж нині може нас з'єднати? Чи це будуть гетьманські бандерці чи мейнківиці, чи як їх не назвемо, хто нині при найбільших роздільних і зусиллях може з'єднати український народ? Ніхто з них не в силі. Кожний признає, що завжди в державі були і будуть партії. Одна, що може нас з'єднати — є Церква. Що ж нас українців католиків може злучити? Ось ця Церква знайшла не новий, але старий свій аргумент — патріархат. Так, мої дорогі! Нині, де б хто з нас не був, він знає, що він належить до однієї Церкви. Церква, очолена патріархом, є одна та й одна. Папа є для всіх, а все ж така є німці, є французи, італійці і комуністи, де б не був, дбає про цю єдність. Ми ж, український народ, мали б зрозуміти з цього ж, не дбаючи про цю єдність? І це є той чинник, що нас з'єднує, що нас лучить, мусить держати разом, де б ми не були, мусимо пам'ятати — ми є одні. Правда, за останні роки змінилися вже, на краще. І може ми ще за слаби літ димчим оглядом, все ж такі воно краще, ніж було на початку, в 1963 р. Слава Богу! Ми робимо кроки вперед, тим, що з'єднуємося, розвиваємося, багатіємо, викинуємо так своїх дітей, що ми не забуваємо нашого народу і нашої Церкви. Ми всі старасмося злучитись разом. Це нас втримає супроти всіх наших зовнішніх і внутрішніх козубів, але втримає разом. І нехай про це ніхто не забуває і пам'ятає про цю єдність, що держить, єднає нас. Дай Боже, щоб ця нинішня хвилина, така радісна, така вітряна, задала всім трудом тих робітників, піднесла ще більше наш народ, щоб ми нашими подвигами підтримували наш народ, а передусім, щоб з'єднали нашу Церкву“ (довготривалі, бурхливі оплески).

Після „Боже змилосердись“ закінчення цієї відомої виступи Блаженнішого. Треба згадати, що під час бенкету склав привіт від централі українців католиків — П. Голова, учитель В. Саганський.

В сесію, 18 квітня відбулася зустріч шкільної молоді з сепаратних шкіл з Блаженнішим Йосифом VII в О'Лірі „Гай скул“, куди Верховний Архiepіскоп приїхав з год. 11 перед полуднем з Владикою Нілем (були теж о. о. ради: В. Чопей, Я. Федунчик і Я. Шварок, ЧСВВ). Блаженнішого привітали учителі Бомо хлібом і сіллю, учениці Тереза Вареніч від студентів, Інспектор МекНіл від Шкільної Ради сепаратних шкіл, від О'Лірі „Гай скул“ І в управитель Клоп, від сусідньої школи св. Томи — учителька К. Петельська, а від школи св. Сесілії учитель В. Кобальок. На зустріч, що нею закінчилися учителі: п-і К. Турко і п. Бомок, явилися діти ще з такої школи: Сен Френсіс, св. Володимира і Сен Клер — усіх приблизно 800 учнів.

Двадцять літ пізніше, а саме в дні 20 вересня 1963 року, відбулася в Нью Йорку ще більш чисельна демонстрація, в якій взяло участь біля 20 тисяч осіб і про це також писала вся англомовна ньюйоркська преса.

Стоїмо напередодні Жалібно Маніфестації у 40-річчя голодової катастрофи в Україні. Така всеамериканська Жалібна Маніфестація відбувається у Вашингтоні в суботу, дня 26 травня, в годині 2-ій по полудні, біля пам'ятника Тараса Шевченка. Це буде День Української Скорботи, це буде День аманування цієї великої трагедії, що сталася в Україні в 1932-1933 роках, а яку то трагедію спричинила московська комуністична диктатура в Україні.

Масово та зорганізовано пом'янемо трагічну річницю голодової облоги України в 1933 році!

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ Нью Йорк, квітень 1973 року.

На терені Округ Клівленду і Янгстауну...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Василь Дідок

Святослав Репета

Д-р Михайло Снігурович

Василь Оріховський

тського забезпечення, але також велике значення плану забезпечення цілої родини, розрахованого на все її життя, а далі, кінцевість змін і доповнень, щоб достосувати забезпечення план до кожних змін у стані й потреб родини, поради видатних фахівців є не менш важливою, як сам факт забезпечення, бо вона може допомогти до прибирання і вдержання відповідного забезпечення. Названі обласні організатори є визначними соціальними й громадськими діячами, які добре знають загальні та індивідуальні потреби

Шевченківське свято в Картереті

Українська громада влаштувала пам'яті Тараса Шевченка Академією, яка відбулася у неділю 18 березня ц.р. о 5-й год. по полудні в аудиторії Нейттен Гіл скул при Рузвелт Еваню.

Академію підготували Спілка Української Молоді Америки 14-й Відділ у Картереті з участю Школи Українознавства. Свято започатковано відспіванням американсько-українським гимном, привітальне слово сказав двома мовами голова 14-го Відділу СУМА Остап Якубович. Заповіт відспівали: М. Якубович, О. Шеренга, Л. Шеренга, М. Шеренга, Ю. Глушник, при фортепіановому супроводі О. Мартинюк.

Життя Тараса Шевченка англійською мовою відчитала М. Хім'як. „Сонце заходить“, декламацію англійською мовою виконав А. Оліярчик. Святочну доповідь українською мовою виконав керівник Школи Українознавства Володимир Янів, доповідач накреслив постать великого українського поета.

„Думи мої, думи мої“, пісню, відспівали М. Якубович, О. Шеренга, М. Шеренга, Л. Шеренга, при фортепіановому супроводі В. Дзюби. Учні Школи Українознавства декламували „Учітеся брати мої“, „Садов вишневий“ сценку, виконали: С. Якубович, М. Хім'як, Д. Шманько, О. Васіс, Н. Якубович, А. Янів, режисер п-і М. Якубович. Акордеонову сольо виконали: В. Юрченко, Т. Ткачик. Із низкою народних пісень і танців, виступили члени Осередку СУМА в Картереті. Народний танець гопак виконали: І. Рачинський, І. Матлага, І. Брус. Керівник танцювальних точок — Володимир Юрченко. Керівник вокальних точок Марія Якубович.

Сценічне оформлення, декорації: Марія Якубович, Стефанія Дитиняк, Оля Васіс, Ульяна Калінінська, Галія Варяна, Галія Науменко, Марія Матлага. Програмою проводив Остап Якубович, на закінчення попросив до слова о. Петра Мелеха, та о. мона. Віктора Пошпишала. Отець П. Мелех у слові накреслив постать нашого поета. Отець мона. Пошпишала подякував виконавцям за гарно влаштуване свято, громаді і гостям за участь, зокрема склав подяку п-ву Якубовичам, які найбільше доклали труду до свята, та загально українській молоді за численну участь.

В. М.

Зменшається торговельний дефіцит ЗСА

Вашингтон. — Департамент торгівлі повідомив, що в березні міжнародний торговельний баланс ЗСА значно поправився, бо торговельний дефіцит зменшився до 53 млн. доларів з суми 476 млн. доларів в місяці лютому. Торгівельний дефіцит за

перший квартал 1973 р. вносить 833 млн. дол., тобто на близько 600 млн. дол. нижчий порівняно з першим кварталом 1972 р., коли дефіцит був 1,5 біл. доларів. Зменшення дефіциту приписують збільшеному експортові у зв'язку з девальвацією американського долара.

ПАМ'ЯТІ Д-РА ІВАНА РИЖИЯ

Молоді з-перед першої світової війни, із старших гімназійних класів і студенти університетів старалися використовувати алігери на свої розваги, але в останні роки наші національно-культурні потреби. Вони зорганізовувалися у гуртки, вивчали аматорські вистави з побуту нашого села, приготували реферати і звичайно під невеликі запрошення о.о. парохів, або читальні „Просвіти“ виконували в селах свої програми. Душею однієї такої групи на Львівщині, був сл. п. д-р Іван Рижий, тоді ще студент 7-ої, чи 8-ої класу гімназії — званий всіми „Янцьо Рижий“.

До всіх привітний, уважливий, приємний зовнішності здобував у всіх симпатію. Він прекрасно виконував до теперішнього часу і тим став гав публіку навіть з подальших місцевостей. Членами цієї аматорської групи були ще: студент Василь Кійович, сильний баритон, незрівняний в ролі Хоми з п'єси „Ой не ходи Грицю“, який під час I світової війни був діячем на Зеленому Клинці, загинув під час облоги Варшави; Євген Піджарко, студент Краківського університету, ніжний тенор, пізніше гімназійний проф. у Львові; д-р Іван Панкевич, студ. Віденського університету, пізніше проф.-україніст в Празі; молодий учитель Т. Когут, що чудово пригравав на мандоліні під час вистав і його сестра Галя, добра артистка, що пізніше стала дружиною о. Блавацького. Артистично-аматорські були переважно кандидати Учителівського Семінара УІТ у Львові, але їхні привізи не пам'ятаю. Я була сдиною зі самого Львова. По виставах відбувалися звичайно прийняття і забави з участю місцевої інтелігенції. Молодо-го д-ра Рижія Івана всі дуже шанували і любили за його тактовну поведінку у відношенні до всіх, а зокрема до жіноцтва і молоді, яка уважала його за найкращого з-поміж них. Ми вертали домів пізно вночі, на сільських підйогах сміялися, що корисно і приємно провели вечір та збирали поважну суму грошей на якусь народну ціль.

Перша світова війна перервала нам заплановані праці. Мужчини мусіли відбувати свою військову повинність, а дівчата-семінарки включилися у санітарну працю, щоб допомогати раненим воїнам. І так застав нас 1918-ий р. Військова Команда Львова з konieczности рішила, часово, виїхати зі Львова перед переважаючою силою поляків, що прийшли зі західних польських земель.

Пам'ятаю: падав легенький, перший сніг, коли мені дали знати, що мій брат, учень VII гімназійної кл. у Львові, лежить ранений на Личакові у лікарні. Справа була в тому, що вночі, 21-го листопада 1918-го р., коли наша залога виходила зі Львова, вона не могла, як забула повідомити про свій вихід нашу залогу в касарнях на Ялівці-Личакові. Обо-

ронцями тих касарень були гімназійні учні у віці від 16 до 25 років, числом 25 чоловік. Поляки, окружаючи чималий, зблизилися раненько до касарень і з віком на них поспішали невідомо стріляти. Хоч молоді юнаки може й не цілком стріляли — все ж завадали наступаючим деяким втратам в людях. Кінець цієї відважної оборони поклав випадок, бо командант юнаків, діставши кулю в живіт, дав наказ скласти зброю. Вдершись до касарень, поляки в жорстокій спосіб були хлопців прикладами крісів по головах, а в кінці казали їм всім вийти на двір та устатитися в ряд, до розстрілу. Та хлопці не ждали на екзекуцію — лише порозумівшись очима, кинулися в яловецькі кулі. Під час цієї втечі, мій брат Іванко був поцілений кулею в ногу. Зімлюючи враз із іншими раненими занесли санітарі до військового шпиталю на Личакові, покладали на ліжко, але про лікування не було й мови. А тут братова нога вже спухла, гарячка висока, чималий біль почорнілий. В розпачі я виїхала на мандоліні і тут зі здивуванням побачила в уніформі офіцера-медика, д-ра Рижія, який саме приїхав був з Відня. Оглянувши ногу, д-р Рижий сказав тільки одне слово: „але“, а мені поради знайти озброєного знайомого поляка та привести його до шпиталю. І знову я мала шпаста, бо скоро завважила озброєного молодого „оборону Львова“, що прямував до шпиталю. Я розказала йому, що брат небезпечно хворий і що в шпиталю жде офіцер-лікар з Відня, який хоче допомогти хворому, одначе йому потрібно асистента. Слово Відень так подіяло на нього, що вже не йшов, але зачав бігти до шпиталю.

Д-р Рижий взяв його зі собою до шпитальної владі, і там так рішуче домагався негайної операції, що протягом кількох хвилин вже з'явилися санітарі з ножами і занесли брата на операційну залу. Тоді там роблено операції і без наркозу, тому-то д-р Рижий зажадав від лікаря, що мав робити операцію, наркотики для хворого і висловив друге бажання, щоб я залишилася в операційній залі. Це друге бажання здійснило оператора, але супроти рішучої постави офіцера-лікаря — згодився.

Операція вдалася і згодом нога брата прийшла до нормального стану. Цю „лістову падачу кулю“ брат мій часом вивмав з пуделочка, з великим зворушенням оглядав її та завжди з відчуженням згадував свого рятівника, д-ра Івана Рижія. Моя мати — дуже побожна жінка — довший час світила лампаду перед Пречистою за здоров'я і шпаста тієї шляхетної людини, яка врятувала її сина від неминучого каліцтва, або й смерті.

Хай цей мій спомин буде скромною квіткою мого відчуження на свіжому могилі сл. пам. д-ра Івана Рижія.

Е. Винарева

Св. п. інж. Роман Спольський

Різно і привітно дозволив телефон, а в ньому зразу неспівзвучний голос повідомляв, що 16-го лютого, повертаючись із праці, несподівано помер сл. п. інженер хемік Роман Спольський у Сарнії, Онтаріо. Мій знайомий не стало визначного громадянина, хрестального характеру людини, вірцевого мужа і батька, великого українського патріота, правдивого джентельмена у відношенні до людей, визначного суспільно-громадського, політичного і церковного діяча.

Сл. п. інж. Роман Спольський народився 24 квітня 1918 р. у Стрию, вже від наймолодших літ, виховуваний в інтелігентній і високо національно свідомій родині, включався у вир національного життя українського народу. Разом з цілою родиною, а зокрема з двома братами, вже як студент став членом багатьох громадських і церковних організацій, у яких веде працю. Як член ОУН займав переслідування окупантів, польських і німецьких тюрем та концтабо-

рів. Не залишав громадської праці і на еміграції, а опісля в Канаді. Поселившись у Сарнії працює по своєму фахові у фірмі „Полімер“, а ввесь злишній час присвячує громадській праці. Цілий час активний член церковного комітету, та інших організацій, співробітник і активний член Управы УНС. Хто не знає Покойного на місці його праці, чи в громаді? Все усміхнений, вирозумілий-готовий допомогти кожному. Вже навіть тоді коли і здоров'я його було підірване, а лікарі радили уважати — він не переставав бути собою. Пам'ятаючи, як ще літом, ми обіцяли собі зустрітись пізніше, а я був в „дорозі“ до Сарнії, коли у Чадам одержав таку болючу вістку. Шкода, що не могли ми ще зустрітись, шкода, що обіцявання не дали мені змоги кинути грудку землі особисто на свіжому могилі. Роблячи це у цій формі з задоволенням, що добра пам'ять про нього залишиться на завжди. Яким великим авторитетом користувався св. п.

Студенти Голі Крос коледжу у Вустер, Масс. ширять правду про Україну

Вустер, Масс. — Спільно з українцями в ЗСА і Канаді, невелика група студентів українського походження Голі Крос коледжу включилися в акцію оборони переслідуваних українських інтелектуалів. Починаючи оголошенням в шкільній газеті, студенти подали листу дванадцять головних дисидентів включно з їхніми „привинками“ і карами. Це оголошення викликало широке зацікавлення не тільки між студентами, але також серед професорів коледжу.

Тижневий пізніше студенти розклали стіл в головному будинку з інформаційною літературою про українських політ-в'язнів, спротив в Україні, і про загальний рух за людські права в цілому Союзному Союзу. Студенти і використали матеріали видані „Смолоскипом“, а окрім цього видали свою власну брошуру, в якій подали текст „Замість останнього слова“ Валентина Мороза та коротенький опис життя В. Мороза.

Того самого тижня, около п'ятдесят професорів підписали петиції в справі переслідуваних українських інтелектуалів. Ця акція дала змогу познакомиться з багатьма професорами коледжу, які зацікавилися українською проблемою і погодилися через свої відділи поширити справу оборони переслідуваних. Деякі професори радо згодні придати відповідні книжки до бі-

Юрій В. Добчинський

Ентузіаст

Говорити про те, як і де відбувся той чи інший концерт — було б тільки вичном сухої інформації. Іноді, просто насувається потреба говорити про людей або людину, яку вносимо у наше життя духовно насолоду, які своєю діяльністю не дають нам остаточно зникнути і розтопитися в багатонаціональному морі.

Пан М. Чорний з Джамейки, Н.І. невиспущеною енергією, любов'ю до всього роду, до людей, жертвенно віддається культурній праці серед своїх країн. Неомовний, діяльний — він уміє обговорити людей, щоб популяризувати українську культуру і мистецтво.

Деякий раз він зорганізував мистецькі вистави при св. Троїцькій катедрі 359 Брум вул., в Нью Йорку. Таким чином парафіяни мали змогу познакомиться з творами українських мистців на еміграції. Адже краса має велике виховне значення для людей. Вона стримує від поганих наслідків, вона піднімає людину на вищий ступінь її духовного змісту. Чей же ніхто не заперечить, що для нашої молоді це важлива частина її виховання. Ми не раз чуємо, що молоді це — майбутнє нації! Життя молоді істотно повинно бути зайняте навчанням, спортом, та мистецтвом. Коли цього немає — то наслідки бувають сумні. Ми це бачимо кожного дня, на кожному кроці, в деяких промислах американської молоді.

Дві дочки п. Чорного змалку грають на бандурах, а старша Ірина також на арфі. Атмосфера музики, народної пісні і живопису — стала невід'ємною частиною його життя-буття. Коли пошастить вам бавити у нього в гостях, то буде вам здаватися, що ви побували в маленькому музеї українського го-

народного мистецтва. Якщо комусь потрібно взору на вишивку то їх має п-і Чорна, багато вона потрудилася, вишиваючи рушники, серветки, подушки і т. п. Вдома мистецькі картини в п. Чорного пригадують батьківщину: природу, людей, яку так любив, він, бо нічим іншим не можна пояснити його ентузіазму. Він не живе окремо від своїх земляків, навіпаки він потрудився чимало щоб і всі інші могли любовуватися красою нашого мистецтва.

Останній Концерт молоді в нашій церкві, який зорганізував п. Чорний був на високому мистецькому рівні. Молоді від 8 до 18 років — виказали надбання, над якими ми потрудилися їхні батьки.

Нелегко було зібрати молоді з різних кімнат Нью Йорку. В Концерті Молоді, який відбувся 4-го березня брали участь: О. Геймюр, — сольо-спів, О. Шеметилло — фортепіано, учні студії п-і Сулімля, ансамбль бандуристів хору „Думка“ під мистецьким керівництвом О.С. Кіндзеряго-Пастухова, М. Кульбіда — деклямація, „Плясби Соловейки“, та Студія українських народних танців і ритміки Ульяна Куниш-Скверської-Шмерковської. Усе це було цікаве, дбайливо підготоване. Прийшло багато глядачів, так що зала не могла усіх вмістити. Деякі люди устатком людей прийшлися відійти. На концерті були присутні представники майже всіх центральних організацій Нью Йорку.

Ольга Ленська

УКРАЇНОБЕ СВІТЛИЧКА ВЧИТЬ ВАШУ ДИТИНУ РІДНОЇ МОВИ, МОЛІТВІ І ПІСНІ. ПОШПІТЬ П ТУДИ!

Конференція розроблення у Женеві зазнала повну невдачу

Женева. — 25-тиденна міжнародна конференція розроблення, яка тривала вже 12 років, перервала до 12-го червня ч. р. свою щогоричну 9-тижневую сесію, ствердивши повну невдачу своїх нарад. Ціллю конференції

було виготовити міжнародну конвенцію про заборону підземних атомних вибухів, у доповненні конвенції з 1962 року, яка заборонила була всі інші атомні експерименти — на поверхні землі, у повітрі і під водою. Советський делегат Алексей Рошн схилюв винув за невдачу на Америку, яка, мовляв, вимагас міжнародної контролю, хоч унесоюлені сейсмографі можуть авторитетно стверджувати будь-які штучні атомні вибухи під землею, — американський делегат Джозеф Мартін закликав винув за невдачу Советам, які не хочуть піддатися ніякій міжнародній контролі.

В. Дідюк

Внески та пожертви для УВАН у ЗСА в 1972 році

Українська Вільна Академія Наук у ЗСА висловлює щирою подяку усім членам та прихильникам Академії, що склали в 1972 році внески та пожертви на наукову та видавничу діяльність Академії. Сидимим джерелом фінансування діяльності Академії — наукової, видавничої, Музею-Архіву Академії м. Д. Антоновича, утримання власного будинку — є внески та пожертви від українського громадянства, що за багату роки опіки праці Академії і щиро підтримували її діяльність. Подяка Першому спонсорі жертвувачів:

\$1,000. — Федір і Олександра Бражники, Н.І., на видання праці Дмитра Дорошенка „Гетьман Петро Дорошенко“.

\$500. — Український Народний Союз, Нью Джерсі.

\$459.34. — Комітет Об'єднаних Американських Українських Організацій в м. Нью Йорку, на видавничу діяльність.

\$420. — Д-р Константин Бризгун, Торонто, на утримання будинку Академії і до спеціальних фондів.

\$250. — Товариство Українських Інженерів Америки, Відділ у Філадельфії.

По \$200. — Патріція Килина Тарнавська, Байт Плейнс, Н.І., Дмитро Лепкий, М.Д. Стрейт Алланд, Н.І., Роман Лісик, М.Д. Стоні Пойнт, Н.І.

\$187. — Варвара Бакало, пам'яті проф. Івана Бакало, на будинок.

\$150. — Український Хор Бандуристів ім. Т. Шевченка, Петріт, у Фонд Леонтовича.

По \$100. — Консисторія Української Православної Церкви в Америці, С. Бавид Брук, Нью Джерсі. Володимир Мосора, Н.І. у видавничий фонд. Григорій Івахненко, Н.І. Ігор Шевченко, проф. Вашингтон, Д.К. Нееля Пелехович-Гайворонська, М.Д. Н.І.

\$64. — Союз Українок Америки, 12 Відділ.

По \$60. — Володимир Будіак, Н.І., Оксана Соловей, Ст. Пол, Мінн.

Похорон пані-матки Галини Варварів

Вавид Брук. — У четвер 12 квітня тут на українському православному цвинтарі-Пантеоні при церкві св. Андрія, відбувся похорон св. п. пані-матки Галини Варварів, в якій взяла участь численна громада. У похоронних обрядах брав участь Владика Архиповський Марко у сослуженні оо. головні Консесторії, митрата В. Желехівського, митрата Ф. Шпаченка, о. протопресвітера І. Ліляшенка, а крім того були присутні на папахиді в церкві оо. протопресвітер С. Віляк, о. Філадельфій, протоіерей — С. Новийський та Петро Мелек. Перед папахидою прощальне слово виголосив Владика Марко, склавши співчуття численній родині Покойної. Пані-матка Галина спочила біля свого чоловіка о. протопресвітера Василя. Могилу запечатав Владика Марко, а принагідні хористи під диригентуру Юрка Філіпова проспівали „Чуєш брате мій, товаришу мій...“

Після похорону присутні зібралися у парохіальній залі на тризну. Склалися так, що залу треба було поділити, бо в цьому самому часі десь по першій годині по людські відбувалася тризна по артистові Ігорю Шуганові, що у молодому віці закінчив свій життєвий шлях. Тризну розпочав молитвою Владика Марко. Проводив тризною — о. митрат В. Желехівський. Від Консесторії, від несприятельного Владика Митрополита Мстислава прощав голова Консесторії о. протопресвітер А. Селеняна, Юрко Філіпов, як доголий діяч організації жіноцтва, а крім того як учителька звала бачу труд для молоді. А потім скитальщина — Кришчів, Німецьчина і Америка. Треба сказати, що смерть свого чоловіка, о. протопресвітера Василя, Покойна дуже важко переживала і гірко оплакувала. На тризні промовив п-і р е с л о в а шпашетні примітки Покойної, як відважної дочки свого Народу і своєї Церкви; в її особі Церква як і Сестрицтво понесли невідламану втрату.

Петро Яниш

Золоте подружжя ред. Івана й Марії Світ

У Харбін, Манджурія, 50-літ йому, 29 квітня 1923 р. відбулося вінчання у церкві св. Трійці, яка була в складі Пейніської Православної Місії, емігранта з Зеленого Клину журналіста Івана В. Світа й молодого артистки драматичного театру Марії Н. Грігор.

Після вінчання відбулося прийняття у мешканні колишнього режисера українського театру при ст. Бухеду в Хінганських горах, де провела свої дитячі роки наречена — донька з тих українців, що залишили рідну Херсонщину при кінці минулого століття для праці над будовою Східно-Китайської залізнички. Ця залізничка сполучила Сибір з портом Владивостоком на Зеленому Клинці.

Молоду привезли ще малою дівчинкою батьки перед початком Московсько-Японської війни в Манджурію, але вона мала те щастя, що г'ярат разів їздила з ними в Україну й так не тільки й бачила, але й пізнала її полюбили. З юнацьких років стала пов'язана з українською сценою, яка для багатьох українців в Манджурії була цілком духовним зв'язком з далекою Батьківщиною.

Марія Грігор, закінчивши гімназію в Харбін, коротко працювала в українському театрі, а після його закриття переїхала до Харбіну, де почала працювати в драматичному театрі Зубова, відомого артиста, й тим почала свою професійну кар'єру в театрі, яка закінчилася великим успіхом у відомій п'єсі „Ой, не ходи Грицю“, що мала три вистави у двох театрах в Харбіні на протязі двох тижнів у 1937 році.

Іван Світ, журналіст родом з Харківщини, після п'яти років перебування у Владивостоці під час відомого періоду чужини к о і інтервенції на Сибіру (1918-1922 рр.) приїхав до Харбіну в жовтні 1922 р. й розпочав свою працю як репор-

Ред. Іван Світ і його дружина Марія (після вінчання 29 квітня 1923 в Харбіні)

тер у вечірньому часописі щоденника, обслуговуючи дипломатичні, фінансові кола та центральні управління Східно-Китайської Залізнички. Його статті про останні дні Владивостоку перед приходом червоних туди відкривали для нього добрі перспективи й допомогли увійти швидко в місцеве журналістичне життя, репрезентоване шістьма щоденниками.

Українське життя в Харбіні тоді було в занепаді, після бурхливих років революції та подій на Сибіру й Далекому Сході.

Тепер подружжя Світів живе у Нью Йорку, куди вони приїхали в 1952 р. з Америки. У своїй подорожній згадці до Нью Йорку через Канаду, І. Світ робив доповіді у деяких містах, які були організовані заходами КУК та ПУАК. Вони обоє люблять подорожувати й зробили їх в Америці багато, від побережжя до побережжя з постійними відвідинками „Колорадо... „Свобода“ друкувала кілька літ тому опис однієї такої „подорожі на Зхід“ в кількох своїх „зачах“.

Н.К.

Концерт у честь Т. Шевченка в Мінеаполісі

18-го березня ч.р. українська громада в Твіні Сіті віддала пошану нашому геніальному поетові Т. Шевченку концертном, який відбувся в залі Українсько-Американського Дому в Мінеаполісі, Мінн. У виконанні програми брали участь місцеві сили.

Американський гимн відіграла Ірина Михайлівна (СУМА). Цілим викладом в програму була доповнена професора Т. Петришака „Провеліч значення Шевченковим словом“. Капела бандуристів ОДУМ у супроводі І. Татарка зі сцени Тані Вокі під мистецьким керівництвом і.р. В. Вокі виконали дві пісні. Платуника Марія Радієвська деклямувала поему Т. Шевченка „До Основ'янка“.

Відтак Ліда Курилюк-Сіме у супроводі А. Долман виступила зі сольним вокалом музики Людвигача і Китасо

го, а в другій частині концерту співала знову, збудивши своїм виконанням членів аудиторії, Монтані — мелодією „Слово Тараса“, виконали члени СУМА: Віра Мандибура, А. Гусак, С. Кміт, Р. Стуляк, О. Татарнін і ін. Монтані підготували п-і Веніаль-Карп, колишня артистка українських театрів, а музичне оформлення операцій вів І. Карп'як, „фантазію Комітато Аджітато Т. 28“ Мендєлєєва відіграв студент В. Шовач (Студентська Громада), Хор „Дніпро“ під орудою М. Вриня, у супроводі К. Парєвської, виступив із низкою пісень. Портрет Т. Шевченка виконав артист-малюв Булавицький.

Концерт відбувся заходом Відділу УККА, що його очолює І. Вакряк.

Василь Пакуляк
Представник ОПЛДМ

Детройт готується відзначити 40-ліття голоду

Детройт, Міч. (П. Р.) — Тут утворився Громадський Комітет для відзначення 40-ліття штучного голоду в Україні. Головою був обраний Михайло Смик (голова місцевого Комітету Сприяння УНР), а його заступниками стали д-р Микола Климин (голова Коорд. Комітету організації Визвольного Фронту), пані Олена Ліляшівська (голова Окружної Ради СУА), Богдан Петриша (голова УККА-Детроїтський відділ, д-р Антія Шукта (голова УККА-Південно-східний Мічиган). Секретарями обрано Романа Дакко і Віру Потапенко. До Президії Комітету входять Богдан Кілі (Студентська організація) і д-р Володимир Прокопович (професіоналісти).

Святкове відзначення цих сумних роковин призначено на неділю, 27 травня ч.р. на другий день після загальної української маніфестації в Вашингтоні.

Програма відзначення така: о год. 3 по полудні жалобне віде з програмою в Кобо Гол. В Програмі виступлять із промовою голова Комітету Михайло Смик і конгресмен Річард Гюбер

(республіканець). Після цього похід до Кеннеді Скверу де відбудеться спільна Папахіда за жертви голоду. Тут промовлятимуть о. проф. Олександр Виховець і конгресмен Діан Дінгел (демократ). Упродовж тижня перед 27 травня залізничною прес. конференцією з представниками місцевої преси і телебач. з участю запрошених промовців, конгресменів і живих свідків голоду.

Підготовку роботу проводять ділові комісії: протестна (голова Ярослав Кришчів), пропагандна (голова Микола Самокініч), резолюційна (голова д-р Валентина Савчук), фінансова (голова Лео Голоско), організаційна (голова Микола Воронович), зовнішні зв'язки (голова д-р Деніс Квітковський).

Українське громадянство поділено шляхом окремого звернення, проголошеного в українських радіо-програмах та окремих лекціях, поширених при допомозі церковних бібліотек. При Комітеті працює окрема референтура для організації поїздки до Вашингтону на загально-українську маніфестацію в 40-і роковини штучного голоду.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА 100 РОКІВ БУДУЄ СВІТЛЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ НА НАЙТРИВКІШИХ ОСНОВАХ НАУКИ, ЗНАННЯ І ПРАВДИ. ДОПОМОЖІМО ЙОМУ В ЦЬОМУ ЩЕДРОЮ ПОЖЕРТВОЮ НА ЙОГО ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД!

SHEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY
302 WEST 13th STREET NEW YORK, N.Y. 10074

Об'єднання Мистців України в Америці
запрошує Вас на виставку
мистецьких праць
Аки Перейми

Відкриття — неділя, 6-го травня
1973 року, год. 1-ша по полудні.

Виставка триватиме до неділі, 13
травня 1973 р. включно.

В будні від год. 6-8 веч., з суботи
і неділі від год. 1-ої по пол. до 8 веч.

Галерея Літературно-Мистець-
кого Клубу, 149 Друга Аве., Нью
Йорк, Н. Й.

**Чикаго в підготові до урочистого
привітання Первоієрарха**

Чикаго (М. Д.) — Укра-
їнська зорганізована спіль-
нота вчисто вітатиме Бла-
женішого нашого Патріяр-
ха Йосифа. У середу 25-го
квітня ц. р. на нарадах Ко-
мітету Громадської Дії за
Патріярхат Помісної Укра-
їнської Католицької Церкви
(якого членами є 94 церко-
ви і громадські організації)
заплановано програму в-
рочистого привітання Перво-
ієрарха, що відвідає Чикаго
в дні 19-21-го травня ц. р.
У неділю 20-го травня 1973
року наш Первоієрарх від-
служить Архиєрейську Свя-

**Новий студентський клуб
при Ньюгейзенському університеті**

Студентський Клуб у університеті Нью Гейсен. Сидять (злі-
ва): Р. Яскіла, Я. Куць, В. Коперник, проф. Іван Телюк,
В. Савириденко. Стоять: А. Бродиг, В. Стадницький, Л. Фе-
ренці, М. Телюк, О. Мандиш і М. Сеніковський.

МІЛЬЙОНЕРИ І „ЧЕРВОНА КОРОЛЕВА“
(Закінчення зі стор. 2-ої)

Томас Гейдена, колишнього
генерального прокуратора
Кларка, функціонера Свято-
ї Раді Церков Блайка і ін-
ших.

Коли Хрущов відвідував
Америку, американське ро-
бітництво та книжарство во-
роже до нього ставилось, що
він „дождь світового проле-
таріату“, унікальну зустріч з
його представниками. Нато-
мість, вітали Хрущова у сво-
їх розкішних віллах такі ка-
піталістичні „акули“, як
Сайрус Ігон та інші.

Американське суспільство
це зовсім мало поінформо-
ване про численні факти пе-
ренесення з Америки проми-
слових підприємств до Япо-
нії, Бельгії, Франції та інших
країн, де робітництво значно
дешевше, як в Америці.
Внаслідок цього перенесення
число безробітних в цій кра-
їні зростає, а державна
жарниця втрачає гроші.
Мільйони доларів, що їх ма-
є одержувати з тих під-
приємств у формі податків.
Але, здається, ніхто у „ве-
стічній пресі“ тих „патріотів-
космополітів“ не осуджує.

Кремльські народодівці
мають своїх щирих приятелів
не тільки з-поміж міль-
йонерів, але також і деяко-
го з-поміж королівських фамі-
лій.

У кагібівському журналі
— додатку до газети „Голос
Родины“ в статті „Королева
„вороват“ по-російськи“ я-
кийсь Д. Гольде з захоплен-
ням пише про покійну сест-
ру бельгійського короля Ле-
опольда, Єлизавету, ентузіаст-
ичну прихильницю совєтсь-
кого режиму. Уперше її сим-
патії виявилися в 1945 р.,
коли вона вислала Сталіну
ратувальну телеграму. Пі-
сля того вона, зустріч во-
лого брата, тричі їздила до
СРСР і навіть взялася ви-
вчити російську мову з до-
могою резидента КГБ в
Бельгії. В народі прозвали її
„Червоною Королевою“.

„За роки нашої дружби,
— пише Гольде, — королева
познайомилася з багатьма
радянськими громадянами,
що побували в Бельгії. Її
відвідували письменники Лі-
ля Ернбург і Микола Ва-
жан. Одним із її приятелів
був провідник італійських
комуністів Толіятті. В 1953
р. запрошення віддати СС-
ОР особисто підписав для
королеви Ворошилов. До СС-
ОР супроводили її виконте-
с Давидсон — придворна дама,
пані Стрель — камеристка,
маршал двору — генерал де
Меюс, секретар де Бепре. В
Москві для королеви приго-
товили апартаменти... в
Кремлі. В мавзолеї Леніна
королева власноручно по-
клала вінок квітів на труну,
в якій лежать спрепаровані
останки тирана.

Одної відповіді не може
бути на питання, що є при-
чиною цієї, здавалося б, па-
тологічної приязни в теорії
комунізму зосуджених на
смерть капіталістів і узурпа-
торів влади, комуністичних
головачів. Цих відповідей є
багато і розглядають їх треба
під різними аспектами і в
перспективі часу. Дехто з
„друзів“ червоної Москви,
очевидно, погоджується з ан-
глійським філософом Рассе-
лом, що „краще бути черво-
ним, як мертвим“. Дехто ста-
рається заздалегідь асеку-
ровати на випадок перемоги
„світової революції“. У дея-
ких це вияв екзотичності,
властивої людям, що во-
лодіють необхідними фі-
нансовими засобами. Але од-
на з відповідей звучить най-
більш переконливо: сучасні
совєтські володарі менталь-
ністю своєю ближчі до ка-
піталістів і королів, як до
„народних мас“, від імені яких
вони правлять країною під
фальшивою вигукною: Союз
Радянських Соціалістичних
Бельгії. В народі прозвали її
Республік.

**ВІДПІЛІ УКРАЇНИ І ПАРАФІЯЛЬНА ШКОЛА
СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ в НЬОАРКУ, Н. Й.**

ПРОДОВЖУЮТЬ

**ЦИКЛЬ РЕФЕРАТІВ ВИХОВНОЇ
ПРОБЛЕМАТИКИ**

П'ятниця, 4-го травня, реферати:

Д-р ІВАН ГОЛОВИНСЬКИЙ і м-р ВОГДАН ТА-
НАСІВСЬКИЙ — „Роль церкви і школи у вихованні
етичної готовності нашої молоді“.

П'ятниця, 11-го травня:

Дискусійна Лава (форум) „Роль родини у вихованні
етичної готовності нашої молоді“.

Обидва реферати відбудуться в 8-й год. веч. в підпід'ї залі
св. Івана Христителя.

МІЖНАРОДНУ НАГОРОДУ МИРУ ІМЕНІ ЛЕНІНА
одержали крім генерального секретаря ЦК КПРС Леоніда
Брежнєва також президент Чиле Сальвадор Альєнде, уруг-
вайський профспілковий лідер Енріко Пасторіно та ан-
глійський письменник Джеймс Алдрідж.

**УПРАВА НАУКОВОГО Т-ВА ІМ. ШЕВЧЕНКА в ЗСА
ПРОДОВЖУЮТЬ**

Академічних Випадків

відбудеться в суботу, 5-го травня 1973 р. в год. 5-й по
пол. в залі НТШ, 302 Вест 13-та вул. в Нью Йорку, Н. Й.

ПРОГРАМА:

1) Відкриття.
2) Аукціон М. ПРИНЕВІЧ виконає виступ на тему:
„До історії УГА і її прагнень“.

Воділ В'ячеслав.
Дирекція Академічних Випадків НТШ

Увага! ОБВ'ЯЗ! Увага!

ПОВІДОМЛЕННЯ

В найближчих днях відбудуться наступні події за-
гально-громадського значення:

1) В суботу, 5-го травня ц. р. в Нью Йорку —
ПАРАДА ЛЬОВІТНОСТІ, в якій прийма-
ти участь також українська група. За подро-
бностями слідкуйте в газетах.

2) Того самого дня в год. 6-й увечері на Сою-
зній відзначуватимуть 30-літнього ювілею
ПЕРШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УНА.

3) В Провінції Неділю, 6-го травня ц. р. в Савт
Бавінд Брук, Н. Дж. — **ЖАЛОБИ УРО-
ЧИСТОСТІ ДЛІ ВІДЗНАЧЕННЯ 40-ЛІТТЯ
БЕЛИКОГО ГОЛОДУ.**

В програмі: в год. 9-й ранку Собора св. Літургія;
в год. 11-й ранку ВІСЕНАГОДНА ПАНАХИДА;
в год. 12-й ранку посвячення пам'ятників над могила-
ми св. п. Владик та калінів над символічною моги-
лою жертв Великого Голоду.

Бажано всім членам ОБВ'ЯЗ прийняти якнайчис-
ленішу участь у всіх цих подіях і святкуваннях. Про-
хання прийти при оденнях та — по змозі — в комба-
тиських шортах.

УПРАВА ОБВ'ЯЗ — ВІДПІЛІ НЬО ЙОРК

9-го березня ц.р. при Нью-
гейзенському університеті в
Коннектикуті група студен-
тів-українців зорганізувала
Український Студентський
Клуб. Ньюгейзенський уні-
верситет нараховує понад сім
тисяч студентів, які навча-
ються в трьох різних шко-
лах: бізнесовій, інженер-
ській і гуманістичних наук та
в Graduate School із чотирьо-
ма відділами.

Завданням Українського
Студентського Клубу є роз-
повсюджувати українську
культуру і роз'яснювати ук-
раїнські проблеми.

У квітні заходом Клубу
зорганізовано успішну ви-
ставку зразків українського
мистецтва, а в найближчому
часі є передбачений показ у-
країнських танків та танцо-
вальної групи „Реселка“ з
Нью Гейвену.

На навчальний рік 1973/74
заплановано збільшити бі-
бліотеку українськими видан-
нями, як теж розпочати захо-
ди, щоб впровадити навчан-
ня української мови та істо-
рії української культури. Та-
кож підготовляється ряд за-
гальних виступів в акаде-
мічному році 1973/74 про пе-
реслідування діячів культу-
ри в Україні та виклади :
населенням питання від
кремлення України від Росії

Управу Клубу: Володи-
мир Коперник — президент
Я. Куць — заступник прези-
дента, Р. Яскіла — касир
В. Савириденко — секретар
Дорядником Клубу є проф.
Іван Телюк, заступник го-
ловного передсідника УНСо-
юзу.

Н. Н.

**ТОВАРИСТВО АЛІОМНІВ І ПРИЯТЕЛІВ
УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
СПІЛІЧНО НЬО ДЖЕРЗІ І НЬО ЙОРКУ**

— заплановують —

**ВЕЛИНІ ВЕЧЕРНИЦІ
3 ТАНЦЯМИ**

в суботу, 12-го травня 1973 року
о год. 9-й увечері

в залі Української Централі
240 Голд Авеню, в Пасадену, Н. Дж.

В часі Вечерниць відбудеться ЗУСТРІЧ з МІСТЯ-
МИ і розгортає одностайні мистецькі ярмарки, які по-
жертвували українські мистці для збагачення ФОНДУ
УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ.

Ведір очолює д-р Богдан Олександрович.
Забави при звуках оркестру Богдана Гриня.
Вечірній одяг. Буфет у заряді ВІП. ПАНЬ
Запрошення і місця при столиках просимо замовля-
ти:

Нью Йорк — д-р Петро Гой. Тел. (212) 228-1394.
Пасадена — п. Іван Буряк. Тел. (201) 772-3143.
Ньюарк — д-р П. Богданський. Тел. (201) 372-0455.
Address: Trident Savings c/o P. Bohdanskyj
760 Clinton Avenue, Newark, N.J. 07108.

Просимо заздалегідь сказати, які не розраховувались за
застави на виїзди, якіськорисне прикладати заповнені
вхідні та вихідні або зворот на виїзди квитків.
Доход з розпродажних квитків на виїзди і великих ве-
черниць призначений на фонд Українського Вільного
університету.

**Концерт Капелі Бандуристів
ім. Т. Шевченка в Едмонтоні**

У неділю 13-го травня ц.р.,
о 3-й год. по полудні, в Юві-
лейній аудиторії (Northern
Alberta Jubilee Auditorium),
114 вулиця і 87 Евію в Ед-
монтоні, Альберта, відбудеть-
ся концерт Капелі Бандури-
стів під мистецьким про-
водом Григорія Китаєстого.
Програма концерту нова.

Проситися квитки набува-
ти заздалегідь, які вже про-
даються: Mike's Tickets Of-
fice, 10062 Jasper Avenue, те-
лефон: 424-8911, або у Ukra-
inian Book Store (Українсь-
ка Книгарня Н. Мельничу-
ка), 10205 — 97 вулиця, те-
лефон: 422-4255.

Концерт відбудеться під
патронатом Едмонтонського
Відділу КЧК. Проситися ук-
раїнське громадянство Ед-
монтону й околиць в день
концерту не влаштовувати
інших імпрез чи сходів, але
масово взяти участь у кон-
церті, зокрема до численної
участі треба заохочувати ук-
раїнську молоддь.

Міністр, Н. Дж. 08332, USA
К. Телюк

**Вітаємо
Іх Блаженство
Кир Йосифа**

Голову
Помісної Української
Католицької Церкви

в 10-річчя
звільнення
із сибірських
каторт

Субота, 5 травня, год. 7:30 вечора
Летовище „Малтон“: Привітання Іх Блаженства

Неділя, 6 травня, год. 3:00 по пол.
Maple Leaf Gardens, 60 Carlton St., Toronto

Благодарствена Свята Літургія та Концерт
Торонто, 1973 рік

Патріарх Української Католицької Церкви
Радя Українських Організацій та Відділів Патріярхату УКЦ

**QUEENS COLLEGE OF THE CITY UNIVERSITY
OF NEW YORK**

The Department of Slavic Languages

**ДРУГА ВЕСНЯНА СЕРІЯ ЛЕКЦІЙ
ІЗ СЛАВІСТИКИ**

**Українська Еміграційна
Література**

Вівторок, 8-го травня 1973 р., 1-ша год. по пол.
The President's Dining Room
Проф. Л. Рудницький, La Salle College
„Українська еміграційна проза“

П'ятниця, 11-го травня 1973 р., 1-ша год. по пол.
The President's Dining Room
Проф. Іван Фізер, Rutgers University
„Українська еміграційна література — кри-
тика“

Вівторок, 15-го травня 1973, 1-ша год. по пол.
The President's Dining Room
Проф. Богдан Рубчак, Rutgers University
„Українська еміграційна поезія“

**QUEENS COLLEGE OF THE CITY UNIVERSITY
OF NEW YORK**

Kisena Blvd. & Long Island Expressway
Flushing, New York 11367

Управа Осередку СУМА в Ньюарку
в глибокому суматі повідомляє
всіх Членів нашого Осередку та
Українське Громадянство Ньюарку й околиць,
що дня 25-го квітня 1973 р. відійшов у Вічність

**бл. п.
Проф. ТЕОДОСІЙ НАСЬНІВ**

ПОЧЕСНИЙ ЧЛЕН ОСЕРЕДКУ СУМА
ім. пол. Котляровича в Ньюарку, Н. Дж.

Роднім Покійного складаємо наше глибоке співчуття.

УПРАВА ОСЕРЕДКУ СУМА в Ньюарку

В першу божою річницю смерті
нашого Дорогого Друга і Приятеля
бл. п. БОГДАНА ЛІСЯКА
складає 25.00 доларів
на Т-во „Броді-Тен“.

Д-р Миколай БІХ

Завідає квітін на могилу
Дорогого і Незабутного
професора д-ра САВИ НІКІФОРЯКА
складає 25.00 доларів
на Фонд Кардинала Йосифа Світлого
Д-р Миколай БІХ з Родного

У 30-РІЧЧЯ ПЕРШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УНА

Під час ювілейного бенкету, що відбудеться для відзначення 30-річчя постання 1-ої Української Дивізії УНА на „Союзівці“ 5 травня ц. р. виступлять також представники хор і бандуристи станції 1 УД УНА в Ньюарку.

Ювілейним бенкетом на Союзівці...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Дивізії та приятелі й гості з Канади, в тому також гол. й члени Головної Управи Братства кол. воїнів 1-ої УД УНА та Крайових Управ Братства в Канаді й ЗСА, які в передобідній порі дня відбудуть спільні наради для устаткування речень й місця Головного З'їзду Братства для вибору нової Головної Управи на наступних три роки.

Підготовкою бенкету займається Діловий Комітет під проводом члена Крайової Управи Братства в ЗСА Зеновія Мандича, а координатором цілості ювілейних відзначень в ЗСА є теперішній голова Братства д-р Роман Державський. У місцевій частині бенкету буде виведений дивізійний мотаж „Шляхом Дивізії“ на тлі твору Олексія Стефановича в оформленні голови мистецької комісії Ореста Салупчинського, як теж виступлять з поодинокими точками Дивізійний Ансамбль і Хор Станції Дивізійників.

З нагоди цьогорічного ювілею Дивізії були видані на сторінках українських щоденників Ювілейні Сторінки з редакцією кол. воєнного заїодавця Олександра Луцького, у „Свободі“ — 14 квітня, а в „Амеріці“ — 27 квітня ц. р.

КОРОТКІ ВІСТКИ

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ І 24 ДИПЛОМАТИ ЗГІНУЛИ в луганській катастрофі у Південному Ємені. Між загинулими були південно-єменські амбасадори до Британії, СРСР, Франції, Іраку, Сомалі й Лівану. У Південному Ємені проголошено загальну жалобу. За причину катастрофи подано „нещасливий випадок“.

ЛІВІЯ ЗАБОРОНИЛА вступ будь-якому чужинцю, який не прибуває з паспортом, писаним арабською мовою. Практично, надалі зможуть приїздити туди люди тільки з арабських країн. Не проголошено ще розпорядку, хто винятковий з цієї несамовітої заборони, бо кожна країна у світі видає паспорти своєю мовою.

У ПІВНІЧНИЙ ІРЛАНДІЙ ЗГІНУЛИ впродовж трьох днів 3 британські воїни, вбиті терористами. Число жертв тамшньої громадянської війни дійшло до 780.

АРХІЄПІСКОП З КЕНТЕРБЕРІ Д-Р МАЙКЕЛ РАМЗІ ПРИЗВУВ з відвідин до церковних лідерів у Північній Ірландії, але відвідав також католицького кардинала на цілу Ірландію Вілліама Коннея. Майкел Рамзі, який є примасом Англіканської Церкви, стояв ввесь час під сильною охороною поліції з уваги на атмосферу терору в Ірландії.

СОВЕТСЬКИЙ МАРШАЛ СЕМІОН БУДЬОННИЙ СКИНЧИВ 90 років життя. Цей останній „герой“ комуністичної революції в СРСР, колишній царський сервант, опісля командир новозорганізованої кінноти у червоній армії дістав з нагоди свого 90-тиліття орден Леніна.

У ГЕЛЬСІНКАХ У ФІНЛЯНДІ ВІДНОВЛЕНО підготовні наради 34-ох держав для запланованої паневропейської конференції безпеки. Західні держави намагаються, щоб об'єднати „обмін людей і ідей“ між Заходом і Сходом, як на одну з передумов успіху тієї конференції безпеки — Совети не хочуть цього, лякаючись впливу західної демократії та західного способу життя на широкі кола советських громадян.

СПОРТ

Вістки УСТ „Чорноморська Січ“
„Чорноморська Січ“ —

„Армія“, Вілфелд, Зах.
Німеччина

Ці, престижні міжнародні футбольні змагання, відбуваються в суботу ввечері, 2 червня ц. р., на стадіоні Фарнерс Гров у Юніон, Нью Джерсі. Будуть це 7-мі, міжнародні змагання у своїй історії, що їх відбуде „Ч. Січ“, цим разом з „Армією“, Вілфелд, Зах. Н і м е ч ч и н а, клубом з „Регіональної Ліги“ — групи „Захід“. У минулому році „Армія“ Вілфелд виступала в найвищій класі Зах. Німеччини, якою є „Бундес Ліга“. Вперше в історії „Ч. Січ“ в передмагугу, відбудуть свої міжнародні змагання теж юнаки „Ч. Січ“ з однолітками цього ж Європейського Клубу.

Пані Н. Бакун — Президент Юнацької Дивізії Шейфер Ліги

На останніх річних загальних зборах згаданої дивізії Шейфер Ліги, до якої входять 40 клубів Нью Джерсі, делегати вибрали нову Управу на чолі цим разом з п. Н. Бакум, членкою Управи УСТ „Ч. Січ“. В юнацькій дивізії Шейфер Ліги виступає три дружини „Ч. Січ“, однією з яких проводить, як менеджер, пані Бакум. Вона входить, теж до Управи Спортової Школи „Ч. Січ“, в якій виконуватиме обов'язки опікуни старших дівчат, учениць школи.

Борис Мицько оголосив Кошиківську Ланку „Ч. Січ“

По майже 14-річній перерві, Управа „Ч. Січ“ відновила кошиківську ланку, яку очолює молодий ентузіаст — Борис Мицько. У найближчих тижнях, нова кошиківська дружина „Ч. Січ“ візьме участь в турнірі, що його організує Заряд Шкіль Ньюарку.

Весняні спортивні вечери УСТ „Ч. Січ“

Весняні Спортивні Вечери „Ч. Січ“, на яких будуть відзначені чемпіонські дружини Т-ва: футбольна, гаківока і відбійнакові, відбуваються в суботу 9 червня у залі „Блю Ріббон Ін“ при 256 Галівуд Евеню в Гілсайді, Нью Джерсі.

Юнацький відбійнаковий турнір СУАСТ — Схід

Розпочалася підготовка до чергового відбійнакового турніру юнацьких дружин СУАСТ — Схід, господарем якого визначено УСТ „Ч. Січ“. Турнір відбудеться у залі Колумбійської середньої школи в Мейлсайді в суботу 19 травня ц. р. Точніші дані про цей турнір подасть Управа СУАСТ — Схід у офіційних об'явках.

О. Твердовський

Вступайте
в класи
УНСоюзу!

ПОЛЬСЬКО - УКРАЇНСЬКІ ЗВ'ЯЗКИ

Київ. — Газета „Культура і життя“ з 8 квітня інформує про збори т. зв. Українсько-польського Товариства радянсько-польської дружби, на якому був присутній польський генеральний консул в УССР, Януш Грохувський. Скачко інформував про „лозінг дружи“ з Польщі в Україну та навпаки та про „свята дружби“ у Варшаві, Штеціні, Гданську. Вроцлаві тощо, якими відзначувало 50-річчя з дня заснування СРСР. Протягом 1972 року на Україні побували понад дві тисячі польських туристів. В інформації не подано, скільки українців побувало в Польщі.

HELP WANTED MALE S

MACHINISTS

Experienced in Setup and Operation

1st, 2nd and 3rd Shifts

1. Horizontal Boring Mill

2. Vertical Turret Lathe

3. Lathes — Engine, Turret and Automatic

4. Drills — Radial and Small

5. Milling — Vertical, Horizontal, Bridgeport

EXCELLENT BENEFITS

APPLY PERSONNEL OFFICE

POSI-SEAL

INTERNATIONAL INC.

Rtes. 49 and U.S. 95

North Stonington, Conn.

An Equal Opportunity Employer

Action Employer

PORTERS (2)

FULL TIME

7 a.m.-3 p.m. SHIFT

FULL TIME

3 p.m.-11 p.m. SHIFT

Contact Personnel

(201) 968-6000, Ext. 306

COLLEGE OF MEDICINE

& DENTISTRY OF N.J.

RUTGERS MEDICAL SCHOOL

RANTAN VALLEY HOSPITAL

Greenbrook Road

Green Brook, N.J.

En equal opportunity employer

MAINTENANCE MECHANIC

Minimum 5 yr. experience.

This is a career opportunity.

Full range of benefits.

STARTING RATE

\$4.16 1/2 Pr. hour.

For appt. phone

Mr. Schiffman, 344-7662

MONTROSE

Chemical Division

100 Lister Ave., Newark, N.J.

E.O.E.

TRUCK DRIVER

LOCAL DELIVERY

Must have some experience

CHATHAM PLASTICS INC.

(201) 635-5820

MOLD MAKER

MUST HAVE EXPERIENCE.

ALL CO. BENEFITS.

\$6. PER HOUR

CHATHAM PLASTICS INC.

(201) 635-5820

FOREMAN

PLASTIC MOLDING

"Top salary". Must have experience. All Co. benefits.

CHATHAM PLASTICS INC.

(201) 635-5820

OWNER OPERATOR

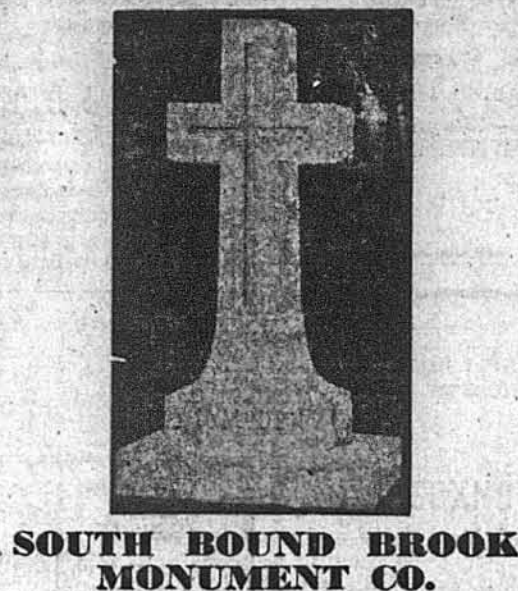
Late model tractor, driver with 1 year experience handling household furniture. We pay 52% commission, plus all permits. Agent for United Van Lines. Call Garden State Storage Co., 201 463-1000, ask for Pete or Joe.

Пам'яті проф. д-ра Сави Никифорова

По буралливих воєнних роках українське життя почало поволи відновлюватися під світлою польською окупацією у прикордонних районах Галицької волости. Тоді в місті Чорткові відновилася українська гімназія „Рідної Школи“. Вписувались туди і молоді, приписово віку, але приходили теж учні старші — у військових бронеках шинелів, підкутих чоботях. Деякі були малочасно не ровесниками вчителів. Кожний хотів закінчити середню школу, що її проходив не раз по різних школах під час воєнної завірюхи, а дехто ще перед війною 1914 р. мав до діла з польською лавкою. Також вчителі миналися частенько. Деякі прибували на короткий час, по дорозі з-за Збруча додому, і поволи переїжджали далі на захід, не забувши навіть пів року в Чорткові. А тут матура за плечима, хто зна, де нас пішло польська влада, бож ми були ще без права прилюдности. І це нас найбільше тривожило, бо часом не можна було викінчити матеріалу деяких предметів. А найприкріше було в нас із українською мовою. Ми стали на Шевченкові і ані руш дали.

Але й нам засяло сонце. На лекцію української літератури входить на зміну новий учитель. Високий, стрункий чоловічок, старанно одягнений. „Буду вам викладати українську літературу — каже — прохну уважно слухати, дещо нотувати, бо книжок немає, час до матури близький, а ви спойте дуже позадзду з предметом“. Це був проф. Сава Никифоров. Викладав спокійно, ясно, завжди з ла-

Тел.: (201) 246-0549 (Office & residence).

SOUTH BOUND BROOK MONUMENT CO.

Власник Ю. БЕЗСОНІВ

■ Авторизовані репрезентанти, виконавці гранітних робіт пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні.
■ Приймаємо замовлення й ставимо гранітні й мармурові пам'ятники мавзолеї, статуї, різном. у бронзі, оголози й лави на всіх цвинтарях.

Office and Residence:
Box 445 A, Cedar Grove Rd., Somerset, N.J. 08873
(напроти „Українського Села“, у віддалі 3-ох хвилин від Церкви-Пам'ятника)

Mailing Address:
P.O. Box 316, So. Bound Brook, N.J. 08880
Displays:
127 Main Street, So. Bound Brook, N.J. 08880

СКЛАДАЙТЕ СВОЇ ОЩАДНОСТІ
В НАЙСТАРШІЙ ПІДПІСЦІ КЛІПТЕНДУ
WEST SIDE FEDERAL SAVINGS
AND LOAN ASSOCIATION

ОСНОВАНА 1886

- Тут Ваші гроші гарантовані високим резервним фондом.
- Тут Ваші гроші обезпечені Державною Агенцією F.S.L.I.C. до \$20,000.
- Тут Ваші гроші одержують високі відсотки виплачувані чотири рази в рік, обраховувані щоденно від дня депозиту до дня виплати.
- Тут маєте великий вибір щадничих конт і сертифікатів.
- Тут можете легко падати через пошту — ми оплачуємо кошта переписки.
- Тут знайдете одинокую велику фінансову установу, яка для підкреслення тісного зв'язку з українською громадою, формально називає одну свою філію „Ukrainian Office“.
- Тут можете свої справи залагодити в українській мові.

ПЛАТИМО ВИСОКІ ВІДСОТКИ НА ОЩАДНОСТІ

5%

Щоденні відсотки на щадничеkonto — від дня депозиту до дня виплати — платні що три місяці.

ЩАДНИЧІ
СЕРТИФІКАТИ

5 1/4%
5 3/4%
6%

5 1/4%

Відсотки на Діамантове Щадниче Konto — платне квартально.

ЦЕНТРАЛЯ:

21500 Lorain Road, Cleveland, Ohio 44126

ФІЛІЇ:

Середня
345 Euclid Avenue
Парма
5839 Ridge Road

Українська філія
2190 Professor Street
North Royalton
6465 Royalton Road

W. 25th Street
2025 W. 25th Street
Vermilion
4400 Liberty Avenue

1500 Pearl Road, Brunswick

МАЙНО: 152,000,000

ТАРЗАН, Ч. 6925. Пілот і Козенку продовжують сварку

Всередині торговельної
станції... мене... знарко-
тизували...
назоби...

Я отримую свої накази від
нашого вождя, Козенку, а не
від тебе!
Коли твій вождь пішов Тар-
заном, то він не знав,

що вода знесла мій човен
аділі ріки... з небезпечними
доказами проти нас і з наші-
ми крісами!

Я триматиму Тарзана під
наркозою, на час, коли один
з моїх людей полетить з то-
бою від ріки, щоб знайти
мій човен!

Різно

Українське Високопосажене

ROMAN PARCEL SERVICE

141 2nd Avenue, New York City

Tel.: (212) 475-7490

ВИСЛАГ ПАЧКИ

З ОДНОМ І КАРТАМИ

УКРАЇНУ І ДО СРСР. Має

на складі все потрібне до

вислагу. Посилаємо також РУ-

ЛЕВІ ПЕРТИФІКАТИ і при-

ймемо ПАЧКИ до ПОЛІЩІ

(також важливі речі). Ура-

хуйте: від понед. до субот.

8:30 — 6:00 пн. В неділю від

10 до 2 по пн.

MALE & FEMALE

PRODUCTION WORKERS

& MAINTENANCE M-W

Incentive and hourly rates, full

benefits, 1st shift, 5 miles south

of Somerville, N.J., on Valley

Rd. off Rt. 208.

Clow Corp., (201) 526-2600.

REAL ESTATE

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ

АБО КУПИТИ

АУДИТОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ

звертайтеся до

УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ

GEMINI REAL ESTATE CO.

88 — Second Avenue

New York, N.Y. Tel.: 477-4600

Ньюарк, Н. Дж.

НА ПРОДАЖ

1-РОД. ДІМ

В добрім стані, город, 3 спаль-

ні, гараж, велика суша пивни-

ця, недалеко школи і церкви

св. Івана Хрестителя.

Ціна \$22,500. Тел.: 971-5159

НА ПРОДАЖ

7 КИМНАТНИЙ ДІМ

2 1/2 ланки, виконана велика

пивниця з баром, два гара-

жі, площа 62' x 189', гарні

длиння, близько St. Mary's

Hospital, Passaic, N.J.

Ціна \$39,000. Тел.: 201-778-1599

GLEN SPEY AREA

COUNTRY & LAKE

PROPERTIES

Call: Gibson McKinnon

DAVIS R. CHANT

REALTOR

Elmhurst, N.Y. (914) 954-9426

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ВСЬОГО ДВА РОКИ У

СВОМУ ЖИТТІ КОРИ-

ТАЄ ДИТНА 3-НАВЧА-

ННЯ У САДОЧКУ ЧИ ОБ-

ЛІЧЦІ. НАСЛІДКИ ЦЬО-

ГО — ВСЕ ПО В ТОМУ

ВІП ВОНА ЗАСВОЮЄ,

ДАЄ ПІДСТАВУ НА ЦІЛІ

ЖИТТЯ. НЕ ЖАЛІТЕ

ТРУДУ І ВИКОРИСТАЙТЕ

ЦЕЙ ЧАС ДЛЯ ВАШОЇ

ДИТНИ.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Funeral Directors

Theodore WOLININ, Jr.

Директор

Похоронки, Захоронення

123 East 7th Street

NEW YORK, N.Y. 10003

Tel.: GR 8-1437

СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN,

NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

PETER JAREMA

(29 EAST 7th STREET)

NEW YORK, N.Y.

ORegion 4-2568

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

3362 Boston Rd.

NEW YORK, N.Y. 10009

Tel.: 863-2475

Директор ІОСІФ

СЕНКОВСЬКИЙ